

Před lamami stála žába. Ale jaká žába! Sytě oranžovočervené tělo překrývaly na některých místech žluté pruhy. Oranžová lama si pomyslela, že vypadá jako cyklista s reflexními páskami.

„Jsem atelopus plamínkový,“ představil se tvor. Sečtělá modrá lama hned věděla. „Atelopus! Ropuchovitá žába. Já vás viděla v jednom atlasu. Psali, že váš druh vyhynul. Prý jste onemocněli nějakou zlou nákazou.“

„Chytridiomykózou,“ doplnil ji atelopus. „Je příjemné potkat se se vzdělavcem! Opravím jen jednu nepřesnost. Nevyhynuli jsme. Pár nás ještě přebývá.“

„A čemu vděčíme za vaši návštěvu?“ opatrně se zeptala oranžová lama. Měla z tohoto žabáka respekt. Přes lehce skřehotavý hlas působil velmi důstojně.

„Doslechl jsem se o této seznamovací kanceláři,“ odpověděl atelopus. „Nejvíc mě zaujalo, kdo ji založil. Fialová lama, členka slavné party lam. Nejdříve jsem se obával, že se vaše sdružení rozpadlo.“ (po těchto slovech si lamy vyměnily několik rozpačitých pohledů) „Moc mě potěšilo, když jsem vás tady našel zase pohromadě. Předchází vás pověst skvělých detektivů. A mám pro vás úkol opravdu detektivní.“

Modré lamě vyvstala husí kůže. Konečně nějaká výzva!

„Jenom vážné vztahy,“ zněl v dáli hlas čínčil umravňujících partu hihňajících se pumích mládat. „Přečtěte si pozorně ceduli za rohem!“ Tato slova ale žádná lama nevnímala. Hypnotizovaně sledovaly žabu, která dlouho mlčela, jak se snažila si uspořádat vzpomínky. Konečně spustila:

„Když mi bylo pět, bydleli jsme u rybníku nedaleko odtud v páramu. Páramo, to je taková step, těch je tady hodně. Naše bylo páte páramo směrem na západ. Když jsme jednoho dne lenošili, objevilo se tam najednou několik hadů. Zpanikařili jsme a rozutekli se na všechny strany. Po mě a po synovi šla jedna obzvlášť hladová zmije, která nás pronásledovala dost dlouho. Konečně jsme je setřásli. Problém ale nastal v tom, že už jsme byli daleko od párama. Po pár dnech jsme se vrátili zpátky, ale naši už tam nebyli. Věřím, že hadi nepochytali celou moji rodinu. Ale ti, co přežili, se asi přestěhovali na nějaké bezpečnější místo. A my se synem už je několik let nemůžeme najít.“

Lamy už tušily, co po nich žába bude chtít. „Pomůžeme vám,“ řekla zelená lama. „Pomůžeme vám najít vaše blízké.“

„Nás atelopů je už málo,“ pokývala hlavou žába. „Když nám najdete naši rodinu, nepomůžete jen mně a mému synovi. Pomůžete celému našemu druhu.“